

# Ca-Nostra

\* \* \* ANY TERCER, NÚM. 115 \* \* \* SETMANARI POPULAR \* \* \* INCA, 11 DE DESEMBRE DE 1909 \* \* \*

## DE ELECCIONS

Demà es el dia senyalat perquè els ciutadans espanyols diguen quins son els homes dignes de la seua confiança per administrar els bens propis de llurs viles o ciutats.

La proclamació de candidats fa vuit dies s'es feta y els treballs preparatoris han arribat ja a son terme. Demà sabrem quins treballs haurán donat més profit.

A la capital de la nostra Illa, la lluita presenta un caràcter que jamay havia presentat y per això tothom ancia sobre el remetat definitiu y per això aquestes eleccions han lograt interessar, ab tot interès, a Mallorca sencera qu'ha seguit passa a passa tot el moviment polític desde la convocatori de les eleccions.

Lluyten d'una part, com es sabut, els lliberals, republicans y socialistes; de l'altra els conservadors y tots els catòlics de distintes tendències y filiacions polítiques.—No lluyten idò els partits contra'ls partits, sinó les idees contra les idees; l'ordre social contra la revolució segnanta: l'honoradés polític contra l'esquerós egoisme personal; la moralitat y la justícia contra'l favoritisme y la ruindat.

En una paraula: el triomf de demà no ha d'esser ni pels republicans ni pels conservadors, ni pels socialistes, ni pels obrers catòlics; el triomf l'han de tenir la justícia, l'ordre, la pau y la moralitat simbolisades en els candidats de la dreta, o l'immoralitat, la guerra, el desordre y l'injustícia encamats en la conjunció de les esquerres. Aquests son els termes exactes de qüestió.

Qu'en la lluyta de demà no cal permanexa inactiu a cap homo que tenga'l cervell ben organitzat, no cal duptarho.—El vot en blanc no té explicació possible en les presents circumstancies; té una certa rahó d'esser quant la victoria es diputada pels partits; però ara el vot blanc es un crim, exepte que l'individu votant no tenga completes les seues facultats intel·lectuals. Tenga ben entés el qui voti en blanc, que la papeleta qu'ell deposita dins l'urna no durá escrit cap nom y ab això tal volta, burlant la llei, acallarà la seua consciència, però'l seu vot moral podriem dir queda clara y elocuentment donat. Se l'ha d'inscriure, a n-aquest, a la llista dels nostros inimics y quant el dia de demà critiqui tot quant se fassa y ho trobi tot mal fet y trini quantre l'administració municipal y vaja cercant ab un llument les més petites faltes en qu'hayan pogut incorre'ls administradors per llensarleshi

a la cara, y vegi'ls doblers del poble malgastats y ho deplori, y cridi quantre l'abolició de costum antigues y tradicionals, y s'exalti al veure'ls seus sentiments ofesos, y se desesperi al veure la revolució social entrar triomfant y gloriosa per les portes de la ciutat per apoderarse'n per complet y ferla la seua víctima, llavors podrà estar satisfet al recordar aquell vot en blanc y la consciència restará tranquila al pensar com ab la seua manera de complir les obligacions de ciudadá ha contribuït en el benestar y prosperitat del seu poble.

¡Ciutadans! ¡Tots a votar demà! Aixís ho reclaman en els nobles interessos qu'hi ha a n-aquest mon y pels que hem de treballar continuament: els interessos de Deu y els de la Patria.

F. A.

## TOTA PULCHRA

(TRADUCCIÓ)

*Vos tota bella sou, Maria,  
y de la taca original  
ni ombra trobarse en vos podia,  
oh Verge Mare divinal.*

*Jerusalem té en Vos sa gloria,  
sou l'alegria d'Israel;  
vos deu la Patria honor, victoria:  
per vos triomfá del infeel.*

*Verge admirable de prudencia,  
tal, oh Maria! es vostro amor  
que'os té per Mare de clemencia  
y Mitjanera el pecador*

*Sempre amb nosaltres bondadosa,  
prop del Senyor qui Mare'os diu,  
per vostres fills pregau pietosa,  
a Christ Jesús intercediu.*

*Del Pare Filla Inmaculada,  
avostres plantes nos prostram;  
Mare del Fill y Esposa amada  
del Sant Paráclit, vos cantam.*

*Vos saludam amb reverencia,  
oh Temple de la Trinitat,  
forte Columna d'innocencia  
que lliure foreu del pecat.*

LOUIS CARBOU

Profesor de francès

Palma, 7 de decembre de 1908

## LA CIENCIA EN L'ACCIÓ

Consequencia tristíssima d'aqueix *error de táctica*, com diu el P. Llovera, y que senyalavem en l'article anterior, es l'allunyament del nostre camp de las classes populars, que de cada dia se fan més enfora de l'Església, no precisament per odi a Ella, no, sinó perquè a n-els catòlics com a polítics y com a socials mos tenen per fracassats. Axò es cruel haverhó de dir, però es cert, terriblement cert.

Y no es axò lo pitjor, sinó que axí com les classes treballadores se'n van del nostre costat, van a parar a las plajes de l'acció anticristiana, prenen part a dins el socialisme.

Seria infantil aturarse a provar axò que acabám de dir, perquè en no esser per un optimisme cego no's pot veure altra cosa en l'actual societat en que vivim. Es cert que ni el lliberalisme, ni el socialisme farán la redenció del proletariat, y en tot y ab axò, les masses se fan enfora del cristianisme. Y aquest fenomen se presencia a les capitals més que a n-els poblès, y a n-aquelles en més intensidat quant més populosas son.

Vegen lo que succeeix a Barcelona, Valencia, Madrid; el poble treballador en les eleccions dona el triomf, cada any més fort y més nutrit, a les candidatures més de l'esquerra, y ara meteix, l'homo més radical que a Espanya's passetja, en Lerroxx, es l'idol dels proletaris radicals, no ja de son antic domini, Barcelona, sinó de Valencia y Madrid.

¿Que vol dir axò? Que els més, que les masses populars son desertades del nostre camp; y se dona el cas vertaderament paradoxic, de que «la doctrina més popular de totes quantes s'han ensenyat a n-els homes, pera penetrar a dins el cor de las multituds, que per dret son seues, se veji precisada a desfressarse y a ocultar en certa manera sa nobilíssima procedencia»

Doncs bé, por tornar els homes a l'Església, es necessari ferlos sabre que el cristianisme es esencialment democrátic y popular. Si «sols per l'actuació integra y completa d'un orde social inspirat en los principis de l'Evangeli se podrà arribar a la vertadera elevació de las classes inferiors.» Per conquistarse les simpaties populars no basten discursos y promeses de coses remotament aconhortadores, no, es fa precís interessarse per las necessitats positives del poble, y més qu'axò encara, defensar los seus drets lilegítims, en el compliment dels quals, arreu se troba la satisfacció d'aquelles.

Així ho entenen els socialistes, y per axò se fan seu el proletariat, que moltes vegades (ho hem tocat en les nostres mans) s'estimaria més, molt més, que las reivindicacions de la seua classe es fessen en nom de Cristo que no en nom de la Revolució social.

B. J. C.

Seguirá.

## SA FESTA...

*S'aixequen en espirals invisibles dins la negror de la nit, les onades del perfum qu'exhala nostra patria. Tots els cors se senten bons, perquè ja vibra dins l'aire la bondat del cor més gran. Tots els esperits troben la calma perquè l'esperit més sant arriba en ventijols de pau, la pau del paradís.*

*El cel es serè. Els estels espiretjen més radiant. Els arbres esmortuïts per la grisor de la tardor, par que dormin placidament. Sembla una nit d'estiu, càlida. Y es més hermosa encara, perquè no se sent sinó el silenci, el silenci angust.*

*En els balcons hei ha alimares blanques y color de cel. Blanques: la puresa sens mácula d'una Mare Verge. Color de cel: el mantell de l'esperança que fá neixer al nostre cor.*

*Y les flames, están sembrades desordenadament per la ciutat y la revolten amb una anella de foc: Amor, que no mor mai a la nostre patria ont encara hei ha fè y hei ha caritat.*

*A un piset, allá, a lo nés amunt del casal, en una finestreta, hei ha dos llumets petits, petits. Semblen dues estrelles més, en el cel sens fites: son l'ofrena d'una familia pobre. Més avall, una renglera infinida revolta el casal d'un cavaller.*

*A tots els carrers se reflecta la claror esmortuïda dels llumets de pau, que com llenques de foc, canten l'himne silenciós que vibra per tota la nostra terra.*

*Poc a poc, els llums s'apaguen... La negror torna oficarse allá ont era fuita. Agonisa la darrera alimara. Tot calla...*

*Mes en el cel brillen més estrelles. Y se sent com un aleteig d'ales, com si l'Angel de la pau, vessás el rou de la gracia que fá brostar el cor en flors de caritat.*

*Demá es la Concepció.*

JUAN CAPÓ

## AXÓ ES TOT...

(D'en Pierre l'Eremite)

Alfons Durant es un homo que sempre está molt enfeinat, lo meteix que hi están tots els qui tenen una botiga, més ben dit, una casa de comers oberta a n-el públic. La dona es una bona cristiana, els dos infants van a un col·legi congregacionista ¿el conexeu?

Tots els matins llegeix el diari, llevò reb el correu, despatxa dèrrera el faurell, entre y surt gent, van y venen els dependents; tot lo sant dia no's respira més qu'atmosfera de negoci, d'interessos material.

A mitx dia a dinar a una fonda que ni ha avinent de la botiga ab altres comerciants,

dos d'ells son francmasons, dos indiferents, l'altra es judeu. En ses converses molt dels negocis, un poc de política, res de religió... perquè saben qu'en Durant encara va a Missa.

El decapvespre tornemhi a n-el comers, fins que tanca; un poc de balanç... a sopar. La dona li conta l'història del dia, li parla del dèrrer vestit, ó capellet d'una amiga, dels premis que els infants han gonyat a n-el Col·legi.

Sopen, ab frecuencia a n-el teatre, un si es no es vert y escandalós, ... a mitja nit a n-el llit.

Y axí un dia, y un altre dia...

—Si anasses a sortir de la Parroquia, li havia dit sa dona, la setmana abans de la de Passió, ja tendries aquexa feina feta.

—Es prest ferm, diu en Durant, un poc embarassat, no hi importa frissar.

—¿Frissar? sabs qu'estam molt envant de la corema.

—Si, però tu bé sabs que fá un any que no m'he confessat, y un homo com jo necessita pensarhi un poc en serio.

—Mira el diumenge del Ram seria bon dia.

—No sies més papista qu'el Papa; ¿no hi falten encara tres o quatre setmanes? Idò ja hi aniré en está preparat.

El dia abans del Ram, Madame Durant observá a son marit... però res.

—Dinarem a las sis y mitja o a las vuyt y mitja si vols, li digué mirantlose fit a fit.

—Perque no hem de dinar a las set: a l'hora de cada dia.

—Per si volies anar...

—Ja't veig, ja; hi vas ben viva; no tengues por, tot ho farem.

El dia de Pasco s'anaren de bon dematí a fer una excursió ab automovil. Un dia de camp ab un'altra familia coneguda, y si el temps agontava hi passarien també la segona festa.

Però no va esser tot sol la segona festa, es cas es, que ell aná y vengué ab l'automovil cada dia de Paris, y la familia fruí del camp. Al cap de la setmana tornaren de cap a caseua, y tant fatigat estava n'Alfons que el diumenge del Angel hagué d'anar a missa de dotze y... gracies que no havien girat missal.

El temps passat a fora havia retrasat els negocis, y en tota la setmana no's parlá d'altra cosa que dels gèneros que no's venien, dels pocs doblers que la gent tenia.

La dona, en camvi, tot era angunia, y no feia més que cercar una ocasió per entinarli la pregunta de sempre:

—¿Quant sortirás de la Parroquia?

Però arribá el dissapte a vespre y no li havia hagut manera d'ensatar la conversa. Més, una esperansa va veure brillar a dèrrera hora. Mr. Durant havia posat el despertador damunt el comodí, y senyalava l'esfera petita les sis.

—¡Alabat sia Deu!— digué ella de lo més endins de son cor bondadós y cristiá.

Son las set del matí del diumenge del Bon Pastor, dèrrer dia que poden sortir de la pa-

rrouquia.

Alfons Durant va d'una banda a altra de l'Iglesia. Per paga tots els confesionaris están atapits de gent; per més desgracia desira un confés; rellotge en má, surt del confesionari s'en va a la sacristia per dir missa y la gent que s'arreplagava en torn seu, s'en va a augmentar el contingent dels altres.

Alfons Durant treu el rellotge... las vuit y cuart. Es fa precís que combregi en acabar la missa de las vuit, perquè a las nou y mitja te una cita.

S'acosta a un escolá...

—¿No hi hauria cap confés desenfeinat?... aquell qui va cap a n-el chor.

—Heu provi.

N'alfons ho prova, el sacerdot té pressa, ha de predicar aquell mati y s'en va a preparar un poc... Durant insisteix un poc... Vegem, idò, en un instant...

—Quin temps fa...

—Un any...

—Está bé, quines faltés li recorden... vaja... sia lo més curt que puga...

El sacerdot pronunciá algunas paraules de exortació...

—Pare, hauria de combregar a n-aquesta missa... y ja toquen la Comunió...

—Dirá en penitencia... Dominus noster... Del confesionari a la Comunió, total un minut.

Vat-aquí n'Alfons Durant que ja ha combregat, fins y tot sembla qu'está recuít; una oracioneta curta... la missa ha acabada; ja entre la gent per l'ofici.

Miraulo altra volta dins son element.

Y per aquest homo, que respirava la terrible atmosfera del sigle XX, per aquest cristiá d'una inteligencia y vivó que fan enveja, per aquest viatjer que vol anar de cap a son Deu... a pesar de tot... per aquest anèmic de la fé... per aquest buit d'esperit axò es tot: y fins l'any qui vé.

Per la traducció

B. J. C.

## Converses del dia

Qui s'ha de votar?...

—D. Pau, venia per demanarli un consey.

—Digau, mestre Pere.

—Idò ha de pensar y creure que me trob ab uns apuros a n-aquestes bones d'eleccions.

—Sabeu que son de molts que les posen entre espasa y paret.

—Mal...

—No maleigieu, mestre Pere.

—L'eyma hauria d'haver perdut qui inventa el sufragi universal; no serveix més que per fer berear y dividir els pobles.—L'argolla universal—li haurien de dir.

—Vos tirau a ferir, mestre Pere.

—Fassi comptes V, com jo m'en tenc de desfer, que m'han demanat el vot els conservadors, els lliberals, els demócrates, els republicans y els socialistes: cinc y... no som més que dues coses.

—Quines coses sou, mestre Pere.

—Conservador y socialista de... ca-nostra.

—Ah!... digau que sou dels meus.  
 —Y parlant en coneret, ¿a ne qui troba que tenc de donar el vot?

—Tractanse d'eleccions municipals es un punt mal de resoldre; si fos de diputats a Corts la cosa es més neta y clara, s'ha de votar els candidats del partit que tenguen el programa més bõ a dins tots els ordes, encara que nostros candidats no sien de la completa satisfacció, Ara tractanse de política local s'han de votar les persones més dignes per les seues costums, antecedents y criteri.

—En igualdat de circumstancies quins votaria V.?

—Els de la dreta.

—Però es el cas que'ls lliberals y demòcrates del meu poble me inspiren més confiança que'ls conservadors. Hi ha l'amo'n Torres y el senyor de son Ribell que van a combregar sovint, a l'ofici cada diumenge y els conservadors son d'una volta en l'any si arriba.

—Si es així la elecció es clara.

—Més tenc por que, apesar de la pietat y recitit dels candidats de l'esquerra, per falta de energia e iniciativa propia no sien uns esclaus del casiquisme.

—Si no donen una passa sense l'orde del càssic, en aquest cas, se deu mirar quin càssic es el millor; però si se topa ab un candidat recta, de costums honrades, de energia y criteri propi, que devant la justicia es capàs de anar contra'ls seus, a n-aquest se li deu donar el vot, ulls clucs, encara qu'en política sia republicà o socialista.

—Aquesta regla, D. Pau, té aplicació a Palma en les presents eleccions?

—No de cap manera. A Palma els camps están ben deslindats. El programa de les esquerres y... de les dretes, fonc confeccionat a la plassa dels toros a n-el metí que's va fer en contra en Maura.

—A qui se deu votar a Palma?

—A tots els de la dreta.

—Gracies, D. Pau, per la seua explicació. Ara jaestic més orientat.

—Demá a votar, a cumplir mestre Pere, ab un dret y obligació civil, en sa ma demunt el cor, per no fer traició a la conciencia,

—No, D. Pau, a mi ningú me tomará.

—Feisho així, mestre Pere, y sereu un bon ciudadá, digne d'eszersir el dret de votar que la llei ha posat en nostres mans.

Per la copia  
 M. D. S.

### MORALIDAT SICALÍPTICA

Dia 4 de Novembre de 1900 deya *Mallorca Dominical* dins un articlet titulat «S'hort del Rey» que sa resposta dada per l'Intendencia del *Real Palacio* a la M. J. N. y Ll. ciutat de Palma, (qual Ajuntament li havia demanat que cedís a precari dit hort) que, en les condicions per son arrendament, s'havia procurat al *vecindario de Palma el solaz y recreo recomendados por la higiene moral y fisica*..... ¡!...!!! Y axò excuses de sostenir el *Culto* de sa capella del dit *Palacio*..... Y proposava, aquell setmanari, que se posás una **PLANXA** en el cantó de *S'hort del Rey* que

digués: *Aquí se procura el solaz y recreo, al vecindario, tan recomendado por la higiene MORAL y fisica*.

Fà nou anys que, (sense que el Rey heu sospiti) l'Intendencia, sa Moral y el vecindari, ab tots els estrangers que gusten, s'hi bolquen y remolquen demunt sa moral, tan irracionalment com poden, de cada dia més y més. Si no heu creis llegiu la *Gaceta de Mallorca* de dia 6 del corrent: «*La carne flaca es una zarzuela rematadamente sicalíptica*. Hay que titularla preventivamente, *solo para hombres*. Tiene, además del sello pornográfico, otro lado malo... lo que pone en caricatura es un inaudito atrevimiento llevarlo entre burlas de teatro.»

Y ¡Lo que produeixen aquestes *morals* espectacles!

Si fos prudent publicaríem els noms de moltes persones decents (?) que los foimenten amb s'assistencia. Compatim als fills de viles y pobles que, atrets per s'olor d'enfaus podrit, hey van també sovint, no a perdrehi solament sa poca vergonya que los queda, sinó sa bossa y sa salut del còs, pues que la major part del poble fa estona que ja té s'ànima física.

¿Llei? ¿Autoritat? ¿Bon exemple dels instruits y acomodats ciutadans...?

Ara los fan es mànech!

¡Valga que, com no més hi havia un *Lirich*, ara ja'n tenim un de *Balear!*

No es cosa de somiá en desinfectants, lo millor de tot, per qui no vulga morir asficiat dins tanta bruticia, es sortir de Palma y anarsen a establirse devés *sa Calobra*.

B. Ferrá.

### SOBRE UN CERTAMEN PERIODÍSTICO.

Tenemos noticias muy satisfactorias del Segundo Certamen Periodístico organizado por la Sección de Propaganda del Seminario de Sevilla.

A pesar de no poder concurrir más que los seminaristas se han presentado *docientos setenta y cuatro* trabajos, resultado que acusa un aumento de *cientio ocho* trabajos sobre los que se presentaron al año anterior.

Los organizadores están de enhorabuena y lo mismo las entidades que concedieron premios para el Certamen. Entre éstas hay *cientio cuarenta* publicaciones católicas, figurando entre ellas **CA-NOSTRA**, que han prometido un *año de suscripción gratuita* a los autores de los trabajos que merezcan premio.

Quando el Jurado Calificador haya terminado su larga tarea, se dará a conocer el fallo a los interesados por medio de la prensa.

### Noves d'Inca

—Degut al haver desistit de presentar candidatura el Cap dels demòcrates d'aquesta població, que ja la tenia preparada, diumenge passat, sols se presentaren els candidats necessaris per cubrir les vacants dels retgidors que surten de nostro Ajuntament, així es que fonc proclamat sens accide't algun membres del Consistori el sigüent personal: D. Domingo Alzina, D. Pere cortés, D. Sebastiá Aguiló, D. Antoni Mateu, D. Gabriel Guasp, D. Antoni Fluxá, D. Francesc Llabrés y D. Joan Gelabert. Quatre conservadors, dos lliberals, un republicà y un independent.

—Llegim que'ls Círcols d'obriers catòlics de Palma y Pollensa tendrán representació a sos respectius municipis per haver estat proclamats consejals per la Junta del Cens, les candidatures que presentaren dites societats.

El Círcol de Lluçmajor en les últimes eleccions també lográ tenir representació a n-el Consistori. Ara bé, si semblants entitats obreres a altres pobles son tengudes en consideració ¿no sé per que'ns han trobar que dir y forá de lloc si nosaltres indicam una elecció representativa de nostro Círcol!

Per aquesta vegada ja no hi ha res que fer; però es d'esperar que, en tornar venir eleccions, se treballará en aquest sentit.

—Ab la solemnitat acostumada en tals dies fonc celebrada la festa de la Puríssima a nostra ciutat. La iglesia parroquial se presentá enllestida en ses millors galanures. Hi va haver comunió general per les congregacions marianes. A l'ofici se cantá una partidura d'en Perossi y el sermó, contra costum, fon c prenunciat en castellá pel Pare Barbens.

Al capvespre hi va haver processó ab l'imatge de la Verge, havense de notar enguany l'assistencia per primera vegada de la Congregació Mariana de joves en número crescut, a més de la Congregació de Filles de María que tots els anys son l'admiració dels qui les veuen pel seu número y compostura.

Dits actes religiosos foren presidits pel Sr. Batle, D. Joan Alzina, seguit de la Corporació Municipal en plé; y pel Sr. Coronell, D. Ernest March, quefes y oficialitat d'aquest d'Estacament.

—La festa de la Puríssima, qu'ab destexinament y entusiasme es cuidada per la familia de D. Lloaxim Gelabert y son germá Mossen Bartomeu, enguany no es estada del tot cumplida per la senyorial casa, per trobarse la senyora, D. Margalida Bennassar, un poc delicada de salut.

Nosaltres feim vots a n-el cel pel pronte restabliment de la distingida malalta.

—Acabada la missió que l'ha tengut algun temps entre nosaltres, el R. P. Francesc de Barbens s'en es tornat pera la Ciutat Comptadexant bons recorts d'amistat y virtut a n-al questa població tant per la seua predicació com pel seu tracte afable y familiar, sempre instructiu puis no pert ocasió per difundir la bona cultura.

Y ja que deim de *cultura*, vegin nostres lectors, un detall del convent de sa residencia que demostra si'ls frarets son o no *atrasats* com pregonen els inimics de la Religió. Per solaz instrucció de la juventut estudiant de Barcelona, estant montant a son convent, una biblioteca semi-pública que contendrá 30 mil volums, comensant com a bassa en 12 mil que ja n'han adquirits.

Saludam el P. Caputxi, al temps que li agraim els erudits quaderns qu'ens ha regalat de sa famosa *Revista de Estudios Franciscanos* que dirigeixen els pares caputxins de Catalunya.

### BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	97'00
Blat.	la cortera de 00'00 a	18'00
Xeixa	id. de 00'00 a	19'50
Ordi.	id. de 00'00 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	09'50
Sivada.	id. a	08'50
Ídem forastera	id. a	07'50
Faves cuiñores.	id. a	19'00
Ídem ordinaries.	id. a	18'00
Ídem pel bestia.	d. a	17'50
Porcs grassos	s'arrova de 10'00 a	10'75

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

## Cultura Popular

### ELS ABISMES DEL MAR

Durant molt de temps les majors profunditats del Océa explorades no passaven de 6.000 metres, considerant-se que no n'hi havia de més fons.

Els estudis oceonogràfics fets posteriorment a n-el Pacífic rectificaren aquesta opinió. Una moderna missió científica realitzada pel vapor *Nero* de la esquadra Nort-americana, barco encarregat de estendre el cable traspacífic ha demostrat profunditats més grosses. Els sondatges revelaren grans desnivells submarins y la presència de grans cordilleres submergides. Una d'aquestes muntanyes estava enterrada a 2.150 metres baix de l'aigua y voltada de profunditats qu'arriben a 9.650 metres.

Aquest abim anomenat *Foro del Nero* es la major profunditat fins avuy coneguda en tots els mars del món.

## Dits y... fets

(Històric)

Abans d'entrar en *materia*, es precisa una aclaració, com diuen els oradors *curis*.

A l'Empordà d'un plat de tomàtigs trampades ab sal y oli ne diuen una enciamada; d'un plat d'ensiám igualment trempat, ne diuen una enciamada, y si a ses tomàtigs, a n-es pebres o s'enciám s'hi afegeix seba, en aquesta barreja se li diu una enciamada.

Dos empordanesos, un qu'ha estat alguns anys a Barcelona y un altre que's veu que no hi ha estat gaire, entren a la xacolateria "La Mallorquina,, de davant el Liceu.

—¿Que volen prende?—pregunta un mosso.  
—Xicolati,—respón el qu'ha estat alguns anys a la Ciutat de Barcelona.

—¿Ab enciamada?  
—Ab enciamada.

Es mosso s'en vá a sa cuyna, mentres es que no ha estat gaire a Barcelona, diu admirat al seu company:

—¡Jesús, y quines coses més rares! ¿Es a dir qu'aquí a Barcelona, el xicolati's menja ab enciamada?

—¡Ja ho crec!  
—Bueno, veurém,—diu ab resignació el pobre pagés—però,—No va tenir temps d'acabar la frase, quant el moso havia colcat demunt el marbre de la taula lo que hi havia demanat a n-els parroquians:

—¿No volen res més?  
—Si, escollí,—digué a n-el garçón el que no havia estat gaire a Barcelona:—a l'enciamada, si li es igual, no hi posi molta seba.

—¿Que diu?  
—Que a l'enciamada no hi posi seba perque ¿sab? tot lo dia me torna a la boca.

P. Catalá.

## Biblioteca de la Família Cristiana

### VOLÚMENES PUBLICADOS

I. A LAS MADRES: Como habeis de educar a vuestros hijos para Dios, para la familia y para la sociedad, por el P. J. Charruau, S. J. Obra traducida por D. Laureano Acosta, Abogado. Precio: 4 ptas. rústica, y 5 en tela.

II. LA MORAL DEL JOVEN. Consecuencia de la impureza, necesidad de las buenas costumbres, por el D. Surbled, traducción del Dr. Blanc y Bonet. Precio: 3 ptas. en rústica, y 4 en tela.

III. CAMINO DEL MATRIMONIO. La joven en el hogar educándose para ser modelo de esposas y madres, por el R. P. Juan Charruau, traducida por D. Naciso Sicars y Salvadó en Derecho y Filosofía y Letras. Precio: 4 ptas. en rústica, y 5 lujosamente encuadernado.

De estas obras hay existencia en nuestra librería.

## LLIBRERÍA "LA BONA CAUSA," CARRER DE MALLORCA, 1, INCA

### LLIBRES QUE S'HI TROBEN VENALS.

ALMANAC de la Família Cristiana  
pera l'any 1910. 1'00

ALMANAC Bailly-Bailliere de l'any  
1910. 1'50

LEGISLACIÓ DE DRET VIGENT.  
La colecció forma 33 tomes contenguent cada un, una o varies Lleys y reglaments de les meteixes. Encuadernació en cartó. El tom. 1'00

Idem. Encuadernació en tela. 1'50

NOCIONS de Higiene pràctica per Anguera de Sojo. 1'50

LA MORAL DEL JOVEN per Blanc y Bonet. 4'25

MAPA de Melilla y lloc de les operacions de la guerra. 0'50

VIDA de la Venerable Sor Clara Andreu 4'50

LA SAGRADA EUCHARISTIA per Mossen Mir. 1'50

REDUCCIÓ de Kilos a arroves. 0'25

REDUCCIÓ de Kilos a lliures. 0'35

CUINA Mallorquina 1'00

ECZERCICIS d'un bon cristiá. 0'20

CRÓNICA de la Guerra de África per subscripció. El cuadern. 0'25

### L'ENGINYÓS HIDALGO

## Don Quixote de la Mancha

compost per MIQUEL DE CERVANTES  
SAAVEDRA

y traduït en mallorquí la primera vegada per N'ILDEFONSO RULLAN, PREVERE

S'ha posat en venta el primer y segon tom de que costa aquesta obra, a n-el preu de TRES pessetes, encuadernat en rústica, y a CINCO encuadernat amb tapes de lujo.

S'en venen a nostra Administració.

## ALMACENES SAN JOSÉ DE Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE  
LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE  
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES,  
SASTRERÍA Y CAMISERÍA.  
LA CASA MEJOR SURTIDA.  
LA MÁS BARATA.  
PRECIO FIJO

## Mapa

DEL  
IMPERIO DE MARRUECOS  
(MOGREB=EL= HKSÁ)

trazado a la vista de los datos más recientes  
por el Comandante de Ingenieros

D. BENITO CHIAS Y CARBÓ  
ESCALA DE 1:3.000.000  
BARCELONA

Editado por la casa de D. Alberto Martín.

Se vende en esta Administración.

## RESTAURNAT DE LLUCH

Menú que será servit durant l'any jubilar.

PRIMERA CLASSE  
2 sopes, 3 plats, dolç, fruita, pá y ví. pess. 4'00

SEGONA CLASSE  
1 Sopa 2 plats, fruita, pá y ví pess. 2'500

TERCERA CLASSE  
1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 1'00

Café, llet, xicolati, licors, etz.  
Ademés, servici a la carta.

## VIVA † JESÚS

EJERCICIO DEVOTO

PARA HACER

## La Hora Santa

Se vende en nuestra Librería a 15 céntimos de peseta.

## CA--NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de subscripció  
Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la subscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.